

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mocan Igor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mocan Igor împotriva Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2016 prin care a fost respins apelul declarat de către Mocan Igor și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 16 iulie 2015 prin care acțiunea a fost respinsă integral,

c o n s t a t ă :

La 20 martie 2015, Mocan Igor a depus cererea de chemare în judecată împotriva Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 24 februarie 2015, a aflat că în procesul-verbal al ședinței de judecată pe cauza civilă nr. 2-1455/15, Judecătorul Violeta Chiselița, au fost înscrise datele lui cu caracter personal și anume: codul personal, data și locul nașterii și adresa domiciliului.

Menționează că la 25 februarie 2015, a depus un demers, prin care a solicitat de a fi considerat procesul-verbal al ședinței de judecată ca inacceptabil.

Indică că la 18 martie 2015 a recepționat copia încheierii prin care instanța de judecată i-a respins demersul sus menționat.

Sușține că nu a dat acordul ca datele sale cu caracter personal să figureze în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Consideră că acțiunile Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău contravin actelor internaționale și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Solicită încasarea de la Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 50 000 de unități convenționale, ce rezultă din prelucrarea ilegală și includerea datelor cu caracter personal în procesul-verbal al ședinței de judecată și obligarea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău de a accepta pe cont propriu toate riscurile legate de folosirea ilegală de către persoanele terțe a datelor cu caracter personal ce îi aparțin.

Prin hotărîrea Judecătorei Ciocana mun. Chişinău din 16 iulie 2015, acţiunea a fost respinsă integral.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 12 ianuarie 2016 a fost respins apelul declarat de Mocan Igor şi menţinută hotărîrea primei instanţe.

Pentru a decide astfel, instanţele ierarhic inferioare cu referire la prevederile art. 3, art. 5 lit. b), art. 9 al Legii privind datele cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, care reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal, au reţinut că includerea datelor cu caracter personal în procesul-verbal al şedinţei de judecată este necesară pentru îndeplinirea justiţiei de către instanţele de judecată (individualizarea persoanei, a drepturilor şi obligaţiilor acesteia, verificarea împuternicirilor, eliberarea titlului executoriu etc.), şi respectiv, includerea acestora poate fi efectuată fără acordul persoanei.

La 09 martie 2016, Mocan Igor a declarat recurs împotriva deciziei instanţei de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanţei de apel şi hotărîrii primei instanţe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acţiunii.

În motivarea recursului recurentul a invocat că decizia instanţei de apel este neîntemeiată şi pasibilă de casare.

Susţine că nu a fost citat despre şedinţa instanţei de apel şi nici pentru şedinţa în care s-a examinat cererea de recuzare şi nu i-a fost comunicată decizia instanţei de apel din 12 ianuarie 2016 şi încheierea prin care a fost respinsă cererea de recuzare, acestea fiind nemotivate, circumstanţe din care rezultă că pricina a fost judecată de un complet de judecată compus ilegal, prin ce se încalcă prevederile art. 6 par. 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului.

La fel indică că, instanţele de judecată nu i-au oferit posibilitatea de a face cunoştinţă cu procesele-verbale ale şedinţelor de judecată, încălcînd astfel art. 275 alin. (6) şi art. 276¹ alin. (1) CPC şi dreptul la un recurs efectiv garantat de art. 13 al Convenţiei.

Cu referire la prevederile art. 4 alin. (4) al Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti nr. 87 din 21 aprilie 2011, insistă că cauza nu a fost examinată într-un termen rezonabil.

Afirmă că instanţa de apel menţinînd hotărîrea primei instanţe a încălcat prevederile art. 8 par. 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) şi (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilităţii recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înştiinţarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinţei timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs şi face un raport verbal în faţa completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanţei de apel din 12 ianuarie 2016 a fost expediată în adresa recurentului la 18 ianuarie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoţire nr. 12693 (f. d. 82).

Astfel, instanţa de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale şi a declarat recursul la 09 martie 2016, în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mocan Igor este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mocan Igor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Sunt apreciate critic și susținerile recurentului precum că nu a fost citat despre ședința instanței de apel și nici pentru ședința în care s-a examinat cererea de recuzare și nu i-a fost comunicată decizia instanței de apel din 12 ianuarie 2016 și încheierea prin care a fost respinsă cererea de recuzare, or acestea sunt declarative, iar materialele cauzei atestă contrariul (f. d. 62, 65, 69, 82).

Nici afirmațiile recurentului cu privire la faptul că instanțele de judecată nu i-au oferit posibilitatea de a face cunoștință cu procesele-verbale ale ședințelor de judecată, încălcînd astfel art. 275 alin. (6) și art. 276¹ alin. (1) CPC și dreptul la un recurs efectiv garantat de art. 13 al Convenției, nu pot fi reținute, deoarece nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, ori în acest sens nu a fost înaintată nici o cerere scrisă sau verbală a participantului la proces și nici nu au fost prezentate observațiile asupra procesului-verbal.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de

lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe cînd în recursul declarat de către Mocan Igor asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Mocan Igor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Mocan Igor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță